

نگاه

مخفی شدن در پس هویتی بزرگتر از خود

امیر حسین جلالی
روایتگر است

کاربردهای دیگری نیز مورد مدگرایی وجود دارد که من جنبه قابل دفاع تری را گنجهت. تبیین دیگری برای توجیه مدگرایی وجود دارد و آن این است که همیشه در «کثرت» بودن فرد احساس قدرت می دهد. زمانی که یک فرد این اکثریت کرده است و این امکان برایش فراهم می شود که در یک گروه یا دسته امکان فراموش کردن مشکلات و ضعفهاش را داشته باشد. به تعبیر دیگر، فرد دیگر خودش را نمی بیند و خود را پشت یک هویت بزرگتر مخفی می کند.

تبیین دیگر مقوله مدگرایی، احساس نیاز به تأیید گرفتن از دیگران است. این نیاز، یکی از نیازهای انسانی است که اگر وجود نداشته باشد، امکان هیچ تغییر و تحولی در پدیده های اجتماعی محتمل نخواهد بود. اما موضوع مهمی که در این تبیین وجود دارد، این است که شکل بروز و ظهور این نیاز در هر دوره ای، متفاوت است. خیلی اوقات، نیاز به تأیید شدن وقتی یک لیلی یا یک رنگه مد شود، در دوران مدگرایی پوشیدن آن نوع لباس یا رنگ خاص، وارد گروه مدگرا می شوند. دیگر قح انتخابی برای خود قابل نیستند. این حق را از خود می گیرند. آنها باید از یک سویکسپویتی خاص و تعیین شده، پیروی کنند.

چیزی که می توان آن را به مثابه یک آسیب تلقی کرد، همین عدم انتخاب است. هر آن چیزی که باعث بردگی و سرسردگی افراد و موجب از میان رفتن قدرت عمل او شود، ایراد دارد. زمانی که فرد به نوعی پیرو چیزی باشد، قدرت خلاقیت و ابتکار عموماً را از کف می دهد. این همان جنبه مذموم پدیده است.

مد؛ دو حرف و این همه جدال آنچه جوانان ایرانی از «مدگرایی» می گویند

بالا بردن می توایم حتی از رنگ استفاده کنیم؟
آر استگی ظاهر نه تقلید کورانه
بسیاری از افراد، دیگر تمایلی به همراهی با «مدگرایی» ندارند. جالب آن جاست که -حتی- این حرکت را در اصطلاح «فره پون» می شمارند. «هره» دانشجوی رشته گرافیک یکی از این افراد است و او می گوید: هر چه می دوستم که از قدرت مالی خوبی هم برخوردارند، افرادی امی شلیم که اصالتاً مالیاتی به ورزش های مثل بوگیا که مدتی است در بین برخی از گروه ها مد شده، از خود نشان نمی دهند و حتی فکر دارند چطور طبیعی خودش را از می کنند. «هره» در ادامه می گوید: چجند تا از همکلاسی های منسب با تعریف مدگرایی و اسلامی به لباس های که با این رویکرد تهیه شده است، علاقه پیدا کرده اند و گالی های فروش آنها هم بازدید می کنند و با وجود قیمت های گزافی که دارند، لباس ها را تهیه می کنند. دوستی های مد دارم که همیشه دنبال تعویض لباس دوستی های من می کنند. اینها هم با لباس های که می پوشیدم است. «هره» جزو آدم های به حساب می آید که مخالف مدگرایی است و آن را مسأله ای از آن است. این فرد می داند: تحت آر استگی ظاهر فرقی نمی کند. اگر کسی بخواید مرتب لباس بپوشد و ار شده در جامعه ظاهر شود، متراffic با نمایان می شود. «مدگرایی» به حساب نمی آید. بزبانگی کردن که بدنیست البته تا جایی که نشود از آن عموماً تقلید کورانه کرد.

توتون طلبی میباید؟
در مقال نگاهی که «شید» به پدیده «مدگرایی» دارد، «کیسه» دانشجوی رشته عکاسی قرار گرفته «کیسه» نمای زبانی دارد که خودش از «هره» دار دو منتسب با جریان روز لباس پوشیدن آرزویش کند. او می گوید: «این که فردی بخواید خود را به بهترین شکل ممکن آراسته کند که در بین دیگران و جامعه به نیتی از او یاد شود طبیعتاً است. مسأله است که آدم دلش می خواهد منتسب با تمام مردم جهان پیش برود و بتولید از ایرانی بودن خود دفاع کند. در نگاه بسیاری از کشورها، ایران کشوری متحجر و جهان سومی به حساب می آید، اما می توایم منتسب با مسائل روز جهان پیش برویم و به همه ثابت کنیم که ایرانی ها چیزی از آدم های سایر کشورها کم ندارند. «کیسه» که در یک آتیه عکاسی کار می کند و از وضع مالی خوبی برخوردار است، صحبت هایش را به این شکل ادامه می دهد که: «ما استیسن با خودتطلب هستیم و دوست داریم در لباس پوشیدن و حتی دیالوگ های روزمره خود تنوع ایجاد کنیم. من حتی یک لحظه هم نمی توایم فکر کنم که با همان لباسی کهمال گشته استفاده می کردم، مردم گروه های مختلفی که عضو هستند حاضر شوند. اگر بگویم که در یک روز، لباس من مثل تمام گشته موهایی را درست کند یا شالواری را پوشم که قسمت های آن بر حسب مدل که دارد، پارچه را «کیسه» با معنی های مختلف «مدگرایی» می زند، هر حرفی خود را به پایان می رسد. ما هانا جول هستیم می توایم هر طور که دوست داریم لباس بپوشیم و به وضع موهایی خود برسیم. گر نه من س که

منظر کند. «او در ادامه «مدگرایی» را یکی از نشانه های غرب گرایی می داند و می گوید: ما تنها توتسنایم از غربی ها این مسائل را به ارث بریم و کور کورانه از آنها پیروی کنیم. آنچه منتظر غربی ها است از طریق شبکه های ماهورای ترویج می شود و باعث تزیین احساس رفاقت و چشم هم چینی بین جوانان ایرانی می شود. من این تقلید کور کورانه مخالفم این که جوان ها هیچ هویتی خود نداشته باشند و کاملاً جذب فرهنگ دیگران شوند.
«شید» که به بحث را به فعالیت شبکه های ماهورای مرعهایی که حتی شامل شیوه گفتار و آچن بیان فرد هم می شود، موقلق «مدگرایی» این پدیده را یکی از نشانه های انسان مرتبط می داند و می گوید: «مدگرایی» یکی از آنهاست و انسان در برابر دل بستن به آن تاگزیر است. مخالفان «مدگرایی» هم با هر صحبتی سبوا این پدیده را با غرب گرایی مترادف می دانند و می گویند: ما هوای و عقاید مان رسنه های مختلف را به میان می کشند. در سطرهای زیر با «شید» «هره» و «کیسه» همراه شده ایم. دانشجوی جوانی که در دوره ۱۸ تا ۲۲ سال فراز دارد و هر کدام تجربه هایشان را «مد» یا «هره» می گویند.
غریب ایام همین است دیگر
«شید» دانشجوی رشته ارتباطات است او در بحث فرهنگی یکی از گروه های دانشجویی دانشگاه خود فعالیت می کند. «شید» مدگرایی «آدیلی» بر خود نیایی می داند و معتقد است که «هره» به این وسیله می خواهد قسمتی از نقاط منفی خود را پوشش دهد و به این شکل خودش را در گروه های مختلف

طرح خود «مد» (Fashion) شیوه زندگی است که اجتماعی پیگیری می شود. در تعریف دیگر، «مد» نوع لباسی است که در باز زمانی متاخر پذیرفته می شود. «مدگرایی» هم به معنای می گویند که فرد، سبک لباس پوشیدن و در کل رفتار و زندگی خود را بنا بر آخرین الگوها تنظیم می کند و به محض آن که الگوی تازه ای در جامعه رواج پیدا کرد، از آن پیروی می کند. «مد» تنها فردی نیست پوشیدن خلاصه نمی شود و مرعهایی دیگری از زندگی فرد را هم در بر می گیرد. مرعهایی که حتی شامل شیوه گفتار و آچن بیان فرد هم می شود. موقلق «مدگرایی» این پدیده را یکی از نشانه های انسان مرتبط می داند و می گوید: «مدگرایی» یکی از آنهاست و انسان در برابر دل بستن به آن تاگزیر است. مخالفان «مدگرایی» هم با هر صحبتی سبوا این پدیده را با غرب گرایی مترادف می دانند و می گویند: ما هوای و عقاید مان رسنه های مختلف را به میان می کشند. در سطرهای زیر با «شید» «هره» و «کیسه» همراه شده ایم. دانشجوی جوانی که در دوره ۱۸ تا ۲۲ سال فراز دارد و هر کدام تجربه هایشان را «مد» یا «هره» می گویند.
غریب ایام همین است دیگر
«شید» دانشجوی رشته ارتباطات است او در بحث فرهنگی یکی از گروه های دانشجویی دانشگاه خود فعالیت می کند. «شید» مدگرایی «آدیلی» بر خود نیایی می داند و معتقد است که «هره» به این وسیله می خواهد قسمتی از نقاط منفی خود را پوشش دهد و به این شکل خودش را در گروه های مختلف

ادامه از صفحه ۹

اختلال هویتی در نسل امروز؛ فر دای نامعلوم جامعه ایرانی

مثلا لیبس قبل از این که کهنه و غیر قابل استفاده شود - جایگزین دیگری برای آن تهیه می شود - مردم آن را خریداری کنند. می توان گفت مدگرایی در واقع پناهمسرن افراد برای رسیدن به ارشش ظاهری است. در دوره لادیل گسترش مدگرایی در بین جوانان می توان به یکسری کمبودهای محیط خانواده، انطباق نداشتن ارزش های نسل دسروز و امروز و پاسخگو نبودن جامعه به نیازهای نسل جدید خود قرار داد، است. جوانان و نوجوانان در گرایش به سمت مد به دنبال تجربه های تازه، جلب توجه یا همشکل شدن با الگوهای شخصیتی ذهنی شان هستند. دوره جوانی، فصل تازه ای در زندگی انسان است که جوان با ورود به آن، در سعی تجربه ای جدید برای رسیدن به هویتی متمایز است. این نیاز در رفتار جوان به صورت مدگرایی خودش را نشان می دهد. یکی دیگر از عوامل مدگرایی، همانندسازی و شخصیت های است که جوان آنان را انگیزه خود قرار داده است. مانند پدیده های اجتماعی یا خواننده گان در این میان برخشی درصداست. بیلان نیز همین سبب مدگرایی است. لیبس، (باز هم تأکید می کنم که ناشی از عدم تربیت و اخلاقی بحث است) تربیت نسبی های است که هویت اصلی خود را کرده و نسبت به خودش، جامعه و خاندان خود احساس نمی کنند و مسئولیتی بده و برای جامعه می بینند.
بعد از آنکه مدگرایی، رسانه ها در نظام سرمایه داری آن نظارت را دارند که هر کالایی قبل از این که کار خود را از دست بدهد -

همسر بودن، تحصیلات آماگی بر خاستن از خواب در نیمه شب برای عبادت و نداشتن مهارت های زندگی، در دور نهایی این مسابقه، دختران باید در ساعت ۳ بامداد با صدا میوزن از خواب بیدار شوند. گفتنی است، جشنواره ای با نام «دختر شایسته» به ابتکار مجله «زن روز» از سال ۱۹۹۵ در ایران برگزار می شده است.
در جشنواره «دختر شایسته جهان اسلام» ملاک برتری، پایداری به آموزش اسلامی عنوان شده است. هر چند که در تصاویر منتشر شده از این مراسم با دخترانی روبه روی می شود که آرایش سنگیناتی دارند و مظاهر منهای غربی کم بر می دارند. برخی از معیارهای عنوان شده در این جشنواره عبارت است از حفظ قرآن، چگونگی بهترین مادر و

درباره «دختر شایسته جهان اسلام»

مداسلامی جست و جوی یک آلترناتیو

«خ خانه ای بزرگ با کوچک مشابه طرح های اطرافش باشد، نیاز اجتماعی سکونت را به راحتی می رفع می کند اما اگر یک خانه بزرگ کنار یک خانه کوچک باشد، فضای کوچک خود را در یک کلبه تصور می کند. من با این گفته «همه شایسته اند» قرن نوزدهم، میل به تغییر و واکنش به نابرابری و ناگزیر است. آن قدر که مسلمانان و اثار به برگزاری مراسم «دختر شایسته جهان اسلام» کرده است. مراسمی که شاید بتوان آن را نوعی ایفای مقصود مد اسلامی دانست که بر مبرای فرعی غریب آن قرار بگیرد.
این جشنواره که چندین پیش چهارمین دورش برگزار شده، مراسمی است که به تقلید از مراسم «دختر شایسته جهان اسلام» (دختر شایسته جهان) به هر سال برگزار می شود. شکل گرفته و دوره تازه که در «کالاشانی» موسس انجمن زنان مسلمان» است. هدف از برگزاری چنین رقابتی «ایجاد آلترناتیو اسلامی در مقابل رقابت های دختر شایسته جهان» توصیف کرده است.
دختر شایسته جهان اسلام با محوریت آرایش کرده سعی می کند خود را در رقابت از طریق زیبایی و میزبان پابندی به اسلام برتر نشان دهنده دخترانی که سبزی حضور در این رقابت

محرران